

LBPIIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STEVENSON, STEVE, sir

Codul hoților / Sir Steve Stevenson ; il. de Stefano Turconi. - București :

RAO Distribuție, 2023

ISBN 978-606-006-829-7

I. Turconi, Stefano (il.)

821.131.1

RAO Distribuție

Str. Bărgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România

www.raobooks.com

www.rao.ro

Numele, personajele și toate celelalte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantyca S.p.A. și sunt folosite sub licență de Atlantyca S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantyca S.p.A.

Toate drepturile rezervate.

© 2016, Atlantyca S.p.A., Italia

© RAO Distribuție, 2021

pentru versiunea în limba română

După o idee originală de Mario Pasqualotto în colaborare cu Luca Blengino

Ilustrații: Stefano Turconi

Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.

Titlu original: *Il codice dei ladri*

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano –

Italia – foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

Traducere din limba italiană:

Elena Bănică

prin LINGUA CONNEXION

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere și înregistrare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.

Pentru mai multe informații, contactați Atlantyca S.p.A.

2023

ISBN 978-606-006-829-7

Sir Steve Stevenson

CODUL HOȚILOR

Ilustrații de
Stefano Turconi

CUPRINS

Prolog -Începe ancheta / 11

1. Întâlnire la Berlin / 24
2. Codul hoților / 38
3. Regina / 57
4. Vila Balticului / 72
5. Întoarcerea Prusacului / 83
6. Secretul lui Graf / 93
7. Întâlnire în gară / 105
8. Răzbunări și trădări / 118

Epilog - Misiune îndeplinită / 133

1. ÎNTÂLNIRE LA BERLIN

– Oprește-te, Watson!

Agatha Mistery a reușit să apuce în ultima clipă o bucată de bachelită cu care se juca motanul ei siberian, încercând în fel și chip să-l dea jos de pe pedestal.

– Trebuie să aranjăm aceste minerale rare, nu să le facem praf!

Watson s-a întors brusc, lovind cu coada bachelita, materialul a căzut... dar Mr Kent, serviabilul și tăcutul majordom de la Mistery House, a prins-o din zbor și astfel a salvat-o.

Agatha hotărâse că avea să-și petreacă ziua aceea ordonând uriașa colecție de minerale, fosile și roci

pe care familia ei o adunase în atâția ani de călătorii și aventuri. Pentru a face asta, transformase gigantică bibliotecă din casa victoriană în care trăia într-un mic laborator științific: Mr. Kent ștergea de praf o rocă lunară, în vreme ce Watson își făcea din nou de lucru cu bachelita, hotărât să o doboare cu orice preț de pe pedestalul pe care se afla.

– Oh! Acea bucată de rocă lunară a fost cumpărată de mama și de tata în Texas, Mr. Kent! Oare cum decurge expediția lor în Siberia? Pe când asta vine chiar din Antarctica!

Ținând în mână un cărțoi cu ilustrații, Agatha se oprea deseori să citească despre originea și particularitățile acelor roci, fascinată de numele și de poveștile legate de găsirea lor.

– Știi, Watson, îi explica fata motanului siberian cu blană albă, ideea pentru un roman polițist poate veni de oriunde... chiar și de la o piatră veche precum aceasta!

Agatha visa să devină scriitoare atunci când avea să fie mare.

Dintr-odată a sunat telefonul. Mr. Kent i-a dus aparatul fetei:

- Domnișoară, vă caută...
- Verișorul meu Larry!
- Ce deducție formidabilă. Dacă-mi permiteți să vă întreb: de unde v-ați dat seama?
- Păi, câtă lume ne sună pe noi în weekend?
- Numai domnișorul Larry, aveți dreptate.

- Și care este singura școală din lume care dă teme-surpriză sâmbăta după-amiaza?

- Eye International, domnișoară.
- Și cine este mereu în încurcătură cu vreo nouă misiune?
- Domnișorul Larry.

Adevărul era că Agatha chiar spera ca acel telefon să fie semnalul începerii unui nou caz: ștersese suficient de praf rocile alea! Acum avea chef de o aventură.

- Bună, verișoară! a salutat-o Larry de la celălalt capăt al firului. Ehem... cum să-ți spun... aș cam avea nevoie de ajutorul tău! Ce știi despre rocile vulcanice? Și... mai avem oare timp să prindem primul zbor spre Berlin?

- Bună, Larry! De ce nu vii aici, ca să vorbim pe-ndelete?

- Minunat! Atunci l-ai putea ruga pe Mr. Kent să deschidă poarta de la Mystery House? Sunt chiar aici afară... și tocmai ce a început să plouă cu găleata!

– Mă ocup imediat, verișorule!

Apoi Agatha l-a rugat pe Mr. Kent să ia o umbrelă și să meargă să-l recupereze pe Larry și l-a înșfăcat pe Watson care tot atenta la integritatea bucății de bachelită. Puțin dezamăgit, motanul alb s-a băgat singur în cușca lui de călătorie: știa că atunci când stăpâna lui se agita așa, se pregătea o plecare.

– Nu că nu aș ști nimic despre roci ciudate și minerale absurde, a început Larry să se justifice, cu părul vâlvoi și ud learcă, în timp ce intra în bibliotecă. Dar... cum să zic... nu sunt chiar primele pe lista subiectelor care mă interesează, cu atât mai puțin atunci când nu am luat nici micul-dejun, nici prânzul!

– Cred că asta este ceva ce putem remedia, domnișorule Larry, a intervenit Mr. Kent care, cunoscându-l pe băiat, pregătise deja o tavă cu un bun pahar cu lapte și niște biscuiți cu unt.

Tânărul detectiv a început să înfulece și, între o înghițitură și cealaltă, a explicat ceea ce se întâmplase: tema extra, mesajul codificat și adnotarea

primită de la Eye International privitoare la roci și minerale rare.

– De ce trebuie să mă documentez despre o rocă vulcanică? a bombănit Larry jucându-se cu bucata de bachelită... și reușind, spre deosebire de Watson, să o scape pe jos în clipa următoare: de data asta, roca s-a făcut fărâme. Îmi pare rău, verișoară!

– Nicio problemă, Larry... Ba chiar cred că l-ai făcut fericit pe Watson! Ceea ce mă întreb eu însă este: de ce ar trebui să fure cineva o rocă vulcanică? Și de ce este atât de importantă pentru clientul tău? Acestea sunt minerale destul de comune, a gândit Agatha cu voce tare.

– *Oh fi ceva important*, a exclamat Larry cu gura plină, scuipând firimiturile ultimului biscuit. În orice caz, trebuie să mergem la Berlin!

Agatha și-a mângâiat gânditoare nasul cârn: era gestul tipic pe care-l făcea atunci când accesa sertarele memoriei sale formidabile.

– Berlin! Acolo locuiește unchiul Helmut!

Familia Mystery nu numai că era alcătuită din personaje excentrice și tipi ciudați, dar era alcătuită din personaje excentrice și tipi ciudați răspândiți prin toată lumea. Și unul dintre ei, unchiul Helmut, locuia tocmai la Berlin. Fata s-a dus să verifice corespondența sosită de curând la Mystery House și, printre pliantele cu reclame la mâncare pentru pisici (care-i erau adresate lui Watson) și ultimul număr al revistei *Majordomul Perfect de la Țară* (pentru Mr. Kent), a găsit și un plic colorat care venea tocmai din capitala germană. În el se afla o

INVITAȚIE OFICIALĂ la PREMIERA MONDIALĂ
pentru

**TOATE POVEȘTILE FRAȚILOR GRIMM
ÎN JUMĂTATE DE ORĂ!**

*Spectacol de teatru bazat pe poveștile lui
Jacob și Wilhelm Grimm*

Adaptarea și regia: Helmut Mystery

*Din 11 octombrie la Grimm Theater, Kastanienallee 76,
Berlin, Germania*

Agatha și-a amintit totul: tatăl ei îi povestise că unchiul Helmut era, încă din copilărie, un mare iubitor de povești și în mod special al celor scrise de Frații Grimm. Cu ani în urmă se mutase în Germania pentru a le studia opera, de la *Muzicanții din Bremen la Hänsel și Gretel* și pusese pe picioare un teatru pentru copii, unde se puneau în scenă numai spectacole inspirate din poveștile lor. Pe lângă invitație, în plic se mai aflau și două bilete cu dedicație: *Dragi nepoți, vă aștept la Berlin! Auf Wiedersehen, adică la revedere!*

– Să-i dăm de veste numaidecât unchiului Helmut, vom profita de misiune pentru a vedea spectacolul lui!

Agatha l-a sunat pe unchi, care a promis că va veni personal să-i ia de la aeroportul din Tegel. În plus, a adăugat el chicotind, „avea o minunată surpriză pentru ei!“.

Două ore mai târziu, Agatha, Larry, Mr. Kent și Watson se aflau în următorul zbor care pleca spre orașul german.

Pe drum, copiii au început să studieze dosarul cazului pe EyeNet. Agatha era în continuare nedumerită: de ce ar fi o rocă vulcanică atât de importantă? Din ce motiv agentul MP77 îi trimisese lui Larry un mesaj codificat? Oare misiunea avea legătură chiar cu un cod? Și ce știau ei despre Isotta Engelhart, fata cu care urmau să se întâlnească?

– Potrivit documentelor trimise de agenție, de la ea a fost furată roca! Dar nu avem alte informații. Știm că administrează hotelul Faust de câțiva ani, de după moartea tatălui ei, Klaus. Nu are antecedente penale și nu a avut niciodată probleme cu justiția, a adăugat Larry.

Între timp, avionul se pregătea să aterizeze la Berlin: faimosul Turn de Televiziune din Alexanderplatz, unul dintre simbolurile orașului, părea să răsară printre nori precum vârful unui uriaș pom de Crăciun.

Odată ajunși la aeroport, Agatha și Larry au început să se uite în jur după unchiul Helmut, dar când

au trecut de ușile de la Sosiri, au constatat că nu-i aștepta nimeni.

– Ce ciudat, a spus Agatha. Unchiul nu prea e genul care întârzie... Este faimos pentru punctualitatea lui englezească!

Câteva clipe mai târziu, o voce le-a atras atenția copiilor:

– Domnișorii Mystery?

Vocea se auzea dintr-un uriaș Om de Marțipan. Sau mai bine zis: de la un actor ascuns într-un enorm costum de Om de Marțipan.

– AAAH! a strigat Larry speriat. Mr. Kent, amintindu-și de anii în care a fost boxer, și-a luat în mod automat poziția de luptă, pumnii pregătiți și pieptul înainte. În schimb, Agatha nu s-a pierdut cu firea:

– Noi suntem și-l căutăm pe Helmut Mystery!

Brusc, terminalul Sosiri s-a umplut de tot soiul de personaje ciudate. Un Hänsel vesel, o Gretel foarte drăguță, o Vrăjitoare înfricoșătoare. Țopăind și alergând dintr-o parte în cealaltă a terminalului, Hänsel și Gretel au scăpat de Vrăjitoarea care-i

alerga, răzând de ea. Și, când Vrăjitoarea a încercat să-i înșface, i-au dat un șut care a aruncat-o cu picioarele în sus!

Încet-încet, un grup de călători s-a strâns în jurul lor pentru a vedea spectacolul: actorii, când clovni, când acrobați, își schimbau costumele în scenă devenind, pe rând, Albă-ca-Zăpada și cei Șapte Pitici, Muzicanții din Bremen sau Scufița Roșie și Lupul. Într-un final, actorii și-au scos măștile în aplauzele aceluia public de ocazie. Lupul era nimeni altul decât Helmut Mystery, un omoi de cincizeci de ani, cu părul rar și blond și ochii blânzi care a anunțat: „*Toate poveștile Fraților Grimm în jumătate de oră! În curând la Grimm Theater!*“.

– Agatha și Larry, bine ați venit la Berlin! i-a întâmpinat unchiul luându-i în brațe pe cei doi copii. Haideti cu mine: am pregătit pentru voi o cameră din apartamentul meu. Se află chiar deasupra teatrului!

Helmut i-a urcat pe toți în mașina lui veche și hodorogită:

– Acesta este Trabantul meu! Știți că pe vremuri toată lumea circula cu așa ceva aici la Berlin? Acum e cam vechiuță... dar mie-mi place!

Mașina a pornit cu o pocnitură și a scos un fum negru. Aflat pe bancheta din spate, Larry a tresărit și s-a trezit în brațele lui Mr. Kent, care l-a pus cu delicatețe înapoi la locul lui.

